

Analar Ağlar...

Əli Kərim

© Seçilmiş əsərləri. 1991

Anam,
Sapunqaraya analar gəlib ağlar.
Göz yaşında islanar
Bayatılar,
ağlar.
Köhnə döyüş meydanı
dönər qəm meydanına;
Güllələrin torpağa sərdiyi
cavanların
Analarını kədər
meydan boyu səpələr.
Həşəm olub
torpağa qarışmış oğlanların
Ruhu üstə nə qədər
Ana fəryada gələr.
Bu, onun oğlu üstə
ağlar öz oğlu bilib,
O, bunun oğlu üstə
ağlar öz oğlu bilib;
O birisi bilmədən
—Canım,
balam,—
söyləyər
Pas atmış bir mərmiyə,
Bu birisi bilmədən
Göz yaşını sel elər
Oğlunu ondan almış
Düşmən meyiti üstə:
—Ay oğlum,
—Oğlum,—deyə.
Birisi də:—Ay bala!—
Deyib fəğan qoparar,
Boş torpağı qucaqlar.
Oğullarına dəyən

Neçə ağır qurşunu
Ürəyində əridər,
Gözlərindən axıdar.
Anam,
Sapunqarada,
Bir də ki, görmədiyim
Neçə eldə, obada
Ağlar,
Analar ağlar.

Veb direktor: Betti Bleyer
Mətni yığdı: Səkinə İsgəndərova
Veb üçün hazırladı: Ülviyyə Məmmədova
AZERİ.org qoyuldu: aprel, 2004